

209

2127-2132

AZ AGNOSZTICIZMUS

2127 Az agnoszticizmus nagyon sok formát ölt. Egyes esetekben az agnosztikus tiltakozik az istentagadás ellen; ezzel szemben egy olyan transzcendens létét tételezi föl, aki nem tudja kinyilatkoztatni önmagát és akiről senki nem tud semmit. Más esetekben az agnosztikus nem foglal állást Isten létezésével kapcsolatban, kijelentve, hogy lehetetlen bizonyítani, mint ahogy lehetetlen elfogadni vagy tagadni.

2128 Az agnoszticizmus olykor tartalmazhat bizonyos istenkeresést, de lehet közömbösség, megfutamodás a lét végső kérdései elől, vagy az erkölcsi lelkiismeret tunyasága. Az agnoszticizmus nagyon gyakran azonos a gyakorlati ateizmussal.

IV. "Ne csinálj magadnak faragott képet ..."

2129 Az isteni parancs megtiltja Isten minden ábrázolását emberi kéz által. Ezt a Második Törvénykönyv így magyarázza: "Amikor az Úr a Hórebben a lángok közül szólt hozzátok, semmiféle alakot nem láttatok. Ne vetemedjetez hát arra, hogy bármiféle alakban képmást csináljatok magatoknak Istenről..." (4,15--16). Izraelnek az abszolút transzcendens Isten nyilatkoztatta ki magát. "Ő minden", de ugyanakkor "minden műve fölött áll" (Sir 43,27--28). Ő "a szépség alkotója" (Bölcs 13,3).

2130 Mindazonáltal Isten az ó Szövetségben parancsolta vagy megengedte olyan képmások készítését, amelyek szimbolikusan elvezetnek a megtestesült Ige által végrehajtott üdvösséghez: ilyenek a rézkígyó, a frigyláda és a kerubok.

2131 A megtestesült Ige misztériumára támaszkodva 787-ben a hetedik egyetemes zsinat Niceában igazolta a képrombolókkal szemben az ikonok tiszteletét: és nemcsak Krisztusét, hanem Isten Anyját, az angyalokét és a szentekét is. Isten Fia a megtestesülésével a képek új "üdvrendjét" indította el.

2132 A képek keresztény tisztelete nem áll ellentétben az első parancsolattal, mely megtiltja a bálványok faragását. "A kép előtt nyilvánított tisztelet az eredetinek szól" és "aki a képet tiszteli, valójában azt a személyt tiszteli, aki rá van festve". A szent képek tisztelete "tiszteletteljes megbecsülés", és nem imádás, ami egyedül csak Istent illeti:

"A vallásos kultusz nem önmagukért tiszteli a képeket, hanem amennyiben megjelenítik a megtestesült Istent. Az ilyen megközelítés pedig nem áll meg magánál a képnél, hanem a valóság fölé tör, amit ábrázol."